

Arrest

nr. 336 869 van 28 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOLABIKA
August Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat A. BOLABIKA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 5 november 2023, diende op 8 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 april 2024 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat Spanje verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming (bijlage 26^{quater}).

1.3. Op 28 mei 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 mei 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/11/2023

Overdracht CGVS: 09/01/2025

U werd op 4 maart 2025 op het Commissariaat-generaal in het Engels gehoord van 10.02 uur tot 13.15 uur. bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is. Uw advocaat, Meester Aundu BOLABIKA, was aanwezig van 10.20 uur tot 13.15 uur.

A. Feitenrelaas

U bent een Nigeriaans staatsburger afkomstig uit Benin City in Edo State. U bent Bini van origine en christen. Van geboorte tot vertrek woonde u voornamelijk in Benin City.

In juni 2020 schonk uw vader u een palmolieplantage in de gemeenschap van Evbiekabua binnen de Orhiomwon Local Government Area. S., uw paternale oom en E., de leider van de gemeenschap wilden het land in hun bezit om het te gebruiken voor de ontwikkeling van de gemeenschap. In april 2022 kreeg u de boodschap van E. om naar zijn huis te komen waar uw oom ook aanwezig was. Ze zeiden dat ze het land wilden gebruiken maar dat de bomen in de weg stonden. U toonde hen het eigendomsdocument waardoor u tegen hen kon ingaan. Tot wanneer uw andere oom D.O. stierf in februari 2023, bleven ze u telkens bellen. U weigerde steeds. Daarna brachten ze u een document dat ze u wilden laten tekenen en bedreigden ze u. Rond april of mei 2023 probeerden onbekende mensen gemaskerd als fulani-herders u te vermoorden op uw boerderij. U kon ontsnappen en ging naar uw vriend L. in Lagos. U regelde er uw reisdocumenten en verliet Nigeria per vliegtuig in oktober 2023. U reisde langs verschillende landen en kwam aan in België op 5 november 2023. U deed een verzoek om internationale bescherming op 8 november 2023.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie voor van uw rijbewijs voor en de eigendomsoverdracht van de plantage aan u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U tracht de Belgische asielinstanties te misleiden m.b.t. uw reisroute en vertrek uit Nigeria.

Uw verklaringen over uw vertrek en reisroute zijn tegenstrijdig. Bij de DVZ stelde u dat u Nigeria verliet in juni 2023 en illegaal reisde via Niger, Libië, Italië en Frankrijk naar België. Bij de DVZ geconfronteerd met uw Spaans visum, houdt u vol dat u nooit een visum gebruikte om naar Europa te reizen (zie verklaringen DVZ dd. 20 november 2023, vragen 25-29). Uiteindelijk geeft u bij het CGVS toe, duidelijk na reflectie over wat u was gezegd bij de DVZ, dat u toch met een Spaans visum reisde en dat u Nigeria verliet in oktober 2023. U reisde via Spanje en Frankrijk naar België. Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen, stelt u dat F. u vertelde te liegen bij de Belgische asieldiensten. F. is een vriend van U., die u beiden hielpen met uw vlucht naar Europa (CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u zou moeten liegen kan u echter enkel opnieuw verwijzen naar wat F. u zou hebben gezegd (CGVS, p. 8). Het is uiteraard bevreemdend dat u de Belgische asieldiensten zou willen misleiden en er niet eens een reden voor kan geven. Bij de DVZ zei u ook dat uw paspoort in Nigeria was achtergebleven (verklaringen DVZ, vraag 26), terwijl u bij het CGVS zei dat F. het afnam (CGVS, p. 7, 8). Het mag duidelijk zijn dat u de Belgische asieldiensten zocht te misleiden omtrent het moment en de manier van uw vertrek uit Nigeria. Dit schaadt uw algemene geloofwaardigheid.

Het is niet aannemelijk dat u van uw vader een palmolieplantage erfde in Evbiekabua en hierdoor problemen kent in Nigeria.

U bent ten eerste vaag over het land en over Evbiekabua. U stelt dat het land in Evbiekabua ligt. Gevraagd om concreet uit te leggen waar uw land in de gemeenschap gesitueerd is, stelt u dat de gemeenschap Evbiekabua is en dat uw land niet ver van die plaats is. Gevraagd om concreet uit te leggen waar het land gelegen is, verklaart in Edo State, Orhiomwon Local Government (CGVS, p. 6). Gevraagd hoeveel mensen in Evbiekabua wonen, weet u het niet. Gevraagd hoe groot de gemeenschap is, weet u het evenmin. U zegt u dat u geen civiele ingenieur bent en het een grote gemeenschap is. De gemeenschapsleider is één van de personen die uw land wenst te bemachtigen. Hij heeft een boerderij in de gemeenschap die u evenmin kan situeren t.o.v. de uwe (CGVS, p. 19). Gevraagd naar de waarde van het land op het moment dat u het

verkreeg, stelt u dat het niet zo bepaald is. Geconfronteerd dat het in de eigendomsoverdracht genoteerd staat, blijft u een verhelderende uitleg schuldig (CGVS, p. 18).

U bent bovendien tegenstrijdig over uw woonplaatsen en uw werkactiviteiten. U stelde bij de DVZ dat u in Benin City woonde van geboorte tot vertrek en er uitsluitend werkte als mecanicien. Bij het CGVS verklaart u niet gewoond te hebben in Benin City maar in Evbiekabua. Gevraagd om verduidelijking stelt u dat u een mecanicien was in Benin City. U corrigeert zich uiteindelijk naar dat u van 2014 tot 2017 in Benin City woonde. U verhuisde namelijk vanaf 2017 naar Evbiekabua waar u aan landbouw deed (CGVS, p. 6). Daarnaast verklaart u bij het CGVS dat u de laatste twee maanden voor uw vertrek nog in Lagos verbleef, hetgeen evenmin naar bovenkomt in uw verklaringen bij de DVZ (verklaringen DVZ, vraag 10; CGVS, p. 22). U maakte nergens melding van uw werk op uw palmolieplantage. Bij het CGVS stelt u nochtans dat u groot stuk land verbouwde (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met waarom u uw plantagewerk niet aanhaalde als werkactiviteit bij de DVZ, stelt u dat ze u er niet naar vroegen (CGVS, p. 17). Deze vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Dit blijkt nog meer uit andere onwaarschijnlijke, beperkte en tegenstrijdige verklaringen over uw land. U verbouwde een land van tweeduizend acres, wat overeenkomt met zo'n acht km². Gevraagd alles te vertellen wat u weet over het land, verwijst u naar de oppervlakte van het land, dat het toebehoorde aan uw vader en u het kreeg van hem via het document. Gevraagd nog meer te vertellen, zegt u: "geen andere dingen." Gevraagd naar de troeven van het land, verwijst u eveneens naar de oppervlakte en dat het elk jaar geoogst wordt (CGVS, p. 11). De beste oogsttijd is december volgens u (CGVS, p. 13), wat tegenstrijdig is met het bronmateriaal waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat april de ideale oogsttijd is voor palmolie. Eens u de vruchten oogstte, bracht u ze naar de molen en werd er olie van gemaakt die op de markt verkocht werd. U had drie motorfietsen om de vruchten naar de molen te brengen. Het is onwaarschijnlijk dat u vruchten van een plantage van acht km² kon verplaatsen met slechts drie motorfietsen (CGVS, p. 13). Na de molen werd de olie getransporteerd naar Benin City d.m.v. een open bus. Over wie dit concreet deed, zegt u dat u een bestuurder inhuurde. U kan geen namen herinneren, want het is al lang geleden en het was een gewone bestuurder. Over hoe u hen kon contacteren, stelt u dat de nummers al in uw gsm stonden. Gevraagd naar hoe u de eerste keer in contact kwam met uw bestuurders, had u een vriend die u doorverwees aan Soso Driver, waardoor er uiteindelijk een concreet antwoord uitblijft. Specifiek gevraagd naar wie op het land werkte, zegt u dat u het deed wanneer u in het dorp was (CGVS, p. 11). Gevraagd naar wie u met zo'n groot stuk land hielp, zegt u dat de jeugd u hielp in tijden van oogst. U kan in deze context slechts één persoon noemen, namelijk M. Geconfronteerd met hoe u zo een groot land quasi alleen verbouwde, verwijst u opnieuw naar de jeugd. U had hen nodig om het gras te snoeien. Dit was eens om de vier maanden (CGVS, p. 13). Het is erg onwaarschijnlijk dat u een plantage van acht km² op dergelijke wijze quasi alleen onderhield zoals u het voorhoudt.

U bent vaag over de reden waarom S. en E. het land in hun bezit willen. Over waarom uw oom het land wilt, stelt u dat uw vader zijn oudere broer was en uw oom denkt dat het land naar hem zou gaan eens u weg bent. Gevraagd wat hij concreet met het land wil doen, zegt u dat hij het wilt verkopen en dat de ontwikkeling startte in de gemeenschap (CGVS, p. 16). Ze willen het land namelijk verkopen aan mensen die nood hebben aan ontwikkeling (CGVS, p. 11). Gevraagd deze ontwikkeling uit te leggen, zegt u het volgende: "als iets in de stad is, dan willen ze het land kopen in de gemeenschap." Gevraagd naar hoe u deze ontwikkeling waarneemt in de gemeenschap, stelt u dat de zaak is dat het land in controle is van de leider. U nog verschillende keren gevraagd deze ontwikkeling uit te leggen, bent u niet in staat om hier een duidelijk beeld van te scheppen, noch van de concrete plannen van S. en E. met uw land (CGVS, p. 17 en 21).

Uw verklaringen over uw interacties met S. en E. zijn vaag en niet doorleefd. Uitdrukkelijk gevraagd naar hun reactie wanneer u weigerde uw grond af te staan, zegt u dat de problemen toen begonnen en ze lastig waren. U voegt toe dat wanneer ze wisten dat u een document had van het land, zij ook een document brachten om te tekenen.

Opnieuw gevraagd naar hun reactie wanneer u initieel tegen hen inging, zeiden ze dat u het niet kon veranderen, doch u had de eigendomsakte, aldus uw verklaringen (CGVS, p. 20).

Aan de aanval op uw boerderij van de gemaskerde onbekende mensen kan evenmin geloof worden gehecht daar er aan de oorzaak, zoals hierboven is gebleken, geen geloof kan worden gehecht. U bent bovendien onduidelijk of het gaat over fulani-herders of mensen die zich voordeden als fulani-herders. Gevraagd om de link uit te leggen tussen dit incident en de leider van de gemeenschap, zegt u dat zij de enige waren die achter uw leven zaten. Nogmaals gevraagd de link beter uit te leggen, blijft u een duidelijk antwoord schuldig. Daarenboven haalde u dit incident niet aan bij de DVZ. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat ze het u niet gevraagd hebben en u enkel de hoofdpunten diende te geven (CGVS, p. 21). Het feit dat het interview voor de DVZ korter is dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan

aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant.

Ten slotte ondermijnt uw onwetendheid over de actuele stand van uw problemen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas (CGVS, p.14-15). De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, niet meer heeft geïnformeerd bij het thuisfront, wijst op een desinteresse in zijn hoofdte die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Het feit dat u nalaat dit te doen, wijst op een gebrek aan interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging. U had, hetzij via een kennis, hetzij rechtstreeks (u verklaarde immers dat u een vriend aanstelde om in te staan voor uw land, dat u een advocaat onder de arm nam en u vanuit België nog contact had met uw neef via WhatsApp (CGVS, p.5,14-15)) wel degelijk de mogelijkheid om u verder te informeren over de stand van zaken. Dat uw vriend die voor het land instaat niets weet over het land en u zo niemand heeft om u erover te informeren, doet geen afbreuk aan het voorgaande (CGVS, p.14).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten kunnen enkel dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29

deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“- Artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het vluchtelingenstatuut (gewijzigd door het artikel 1, 52, van haar Bijkomend Protocol van 31 januari 1967, hierna genoemd, « de Conventie van Genève »);

- Artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna genoemd, de wet van 15 december 1980);

- Artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsverplichting van administratieve akten. In het ontwikkelen van haar middel werpt zij nog eens een schending van het artikel 3 van het Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele Vrijheden op (hierna genoemd, het « EVRM »).

In bijkomende mate de schending van de algemene rechtsprincipes, zijnde :

Principes van behoorlijk bestuur, evenredigheid, onderzoek verplichting en zorgvuldigheids- en omzichtigheidsverplichting”.

Verzoeker licht toe als volgt:

“De aangevochten akte schendt de in het middel vermelde rechtsartikelen en aldus is haar motivering volledig ondoeltreffend en onverenigbaar met de praktijken en gebruiken van het land van herkomst van de eisende partij.

De betrokken beslissing is doorspekt van beoordelingsfouten zowel op feitelijk als op juridisch vlak en miskent derhalve de fundamentele rechten die gewaarborgd worden door de internationale rechtsinstanties. Zij maakt tevens een inbreuk uit op de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motiveringsverplichting van administratieve akten en volgens deze wet dient elke individuele administratieve akte die ongunstig uitvalt juridisch en feitelijk gemotiveerd te worden en dit op een volledige, precieze en

begrijpelijke wijze, van dien aard dat de betrokkene de juiste redenen kan vernemen van de beslissing die jegens hem werd genomen. Welnu, in dit geval worden verschillende gebreken vastgesteld :

Het CGVS rechtvaardigt niet op een voldoende geïndividualiseerde wijze waarom de door de eisende partij aangebrachte bewijzen en zijn persoonlijke situatie ter staving van zijn aanvraag niet van dien aard zouden zijn dat zij een behandeling aantonen die in tegenstelling is met het artikel 3 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Zij vergenoegt zich met het bevestigen van algemene beschouwingen zonder in concreto de aard van de risico's inzake de schendingen van het artikel 3 EVRM te onderzoeken.

De eiser herinnert ons aan het Arrest CCE, na 17.218 van 18 maart 2021:

De bronnen die als « objectief» worden beschouwd kunnen geen aanspraak maken op het verwerpen van het persoonlijk relaas van een aanvrager indien zij precies, overeenstemmend en direct tegenstelbaar met de opgeworpen feiten zijn ».

In tegenstelling met de beweringen van het CGVS is het relaas van de eiser samenhangend en geloofwaardig in de Nigeriaanse context en in het bijzonder in de context van de staat Edo.

De aangevoerde tegenstrijdigheden zijn van geen betekenis en kunnen uitgelegd worden als zijnde te wijten aan de stress die teweeggebracht wordt door de procedure, verkeerde raadgevingen die vanwege derden werd ontvangen alsmede door de problemen op taalkundig vlak.

AANGAANDE DE BEWIJZEN EN HET LATER OPGEWORPEN GEDRAG:

Het CGVS omzeilt ten onrechte de door de eiser aangebrachte documenten zonder deze grondig te onderzoeken en te analyseren. Overigens is het gebrek aan contact met Nigeria na de aankomst van de eiser in België niet als een afwezigheid van een vrees te interpreteren maar eerder als een daadwerkelijke wil om de bruggen op te blazen uit vrees voor represailles.

In overeenstemming met het Arrest van het EHRM, J.K. en anderen t/Zweden (23 augustus 2016, 11059166/12), volstaat het om rekening te houden met de persoonlijke omstandigheden van de eiser in het onderzoeken van de samenhang van zijn verklaringen". Hiertoe moet de betwiste beslissing van de tegenpartij grondig onderzocht worden ter staving van haar verzaken aan haar onderzoeksverplichting en alsook het schenden van het principe van een behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheid en de omzichtigheidsverplichting daarbij inbegrepen en dit vertrekkende vanuit het schenden van het rechtsprincipe van behoorlijk bestuur kunnen wij vaststellen dat de materiële feiten wel degelijk ondoeltreffend werden onderzocht. De Belgische rechtspraak bevestigt dat een ondoeltreffende motivering gegrond op te veralgemeende of stereotype beschouwingen onwettig van aard is (CCE, Arrest no 173.592 van 20 juli 2016). De eiser is eveneens verstoken van de mogelijkheid om in detail de redenen van het verwerpen van zijn aanvraag te begrijpen en er efficiënt op te antwoorden. Derhalve is dit ontberen in de formele motivering een substantiële fout op juridisch vlak die op zich alleen al de annulering van de aangevochten beslissing rechtvaardigt. Hierbij moeten wij vaststellen dat: Het een vaste regel in de Belgische en Europese rechtspraak is dat de asielaanvragers niet altijd in de gelegenheid zijn om officiële stukken voor te leggen die hun relaas kunnen staven, met name indien zij op een overhaaste wijze moeten vluchten, in de context van repressie of chaos.

"De bewijslast kan te streng opgevat worden in die gevallen waarin de omstandigheden in het land van oorsprong beletten dat er documenten kunnen voorgelegd worden" (EHRM, J.K. t/Zweden, 2016; CCE, Arrest n 0140.851 van 9 maart 2015).

In dit geval heeft de eiser duidelijk aangetoond gedurende zijn persoonlijk onderhoud (nota p. 9) dat hij het overhandigen van zijn stageboekje een week later had verwacht.

Deze verklaring bewijst zijn blijk van goede wil en hij had op zijn minst nog een bijkomende instructiemaatregel mogen verwachten of een verder uitstel, zoals voorzien in het artikel 57/5quater, S2, van de wet van 15 december 1980.

De eiser verwerpt de schending van de volledige en onpartijdige instructieverplichting.

Het CGVS heeft nagelaten om verder onderzoek te verrichten of de gevorderde stukken op te vragen. Deze houding is in tegenstelling tot het verwachten principe van een grondig onderzoek bij de asielprocedure en de verplichting, opgelegd aan de overheid om over te gaan tot een volledig, individueel en huidig onderzoek (zie CCE, Arrest n0202.314 van 5 juni 2019).

"Het gebrek aan materieel bewijs zou op zich niet kunnen rechtvaardigen dat een beslissing tot het verwerpen van de aanvraag genomen wordt indien het relaas samenhangend en geloofwaardig is in zijn globale context" (CCE, Arrest n 094.815 van 05juni 2012).

Een dergelijke motivering vol hiaten is in tegenstrijd met de vereisten van het artikel 2 van de voorheen vermelde wet. Zie met name : CCE, Arrest no 173.592 van 20 juli 2016.

De schending van de in het middel vermelde rechtsartikelen moet dus weerhouden worden."

"De beslissing van het CGVS miskent eveneens de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In toepassing van het artikel 48/3, wordt het vluchtelingenstatuut erkend aan elkeen die met recht en rede vrees om vervolgd te zullen worden omwille van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn toebehoren tot een welbepaalde sociale groep of zijn politieke opinies en die zich buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en die, omwille van deze vrees, geen staat kan maken op de bescherming van dit land.

Het relaas van de vervolging verbonden aan een conflict inzake grondbezit in familiale context in een traditioneel landbouwmilieu in Nigeria is realistisch en geloofwaardig. De verschillende in de verklaringen kunnen uitgelegd worden als zijnde veroorzaakt door de stress, de taalbarrière en de vrees of de slechte raadgevingen (zoals hij dit overigens vermeldt jegens « F. »).

De eerste hoorzitting was kort en stressvol, wat het nalaten van belangrijke details kan rechtvaardigen. De staat Edo, alhoewel in het Zuiden gesitueerd, kent hevige spanningen inzake grondbezit tussen families, traditionele stammen en landbouwers. De geweldplegingen in deze landbouwgebieden kunnen ernstig en moorddadig van aard zijn, zelfs indien niet verbonden aan een algemeen gewapend conflict.

Een ernstige persoonlijke bedreiging (doodsbedreigingen, moordpoging) vormt een legitiem argument tot het bekomen van internationale bescherming. De moordpoging op zijn boerderij mag niet eenvoudigweg aan de kant worden geschoven omdat deze weinig details bevat. Veel gevallen van agressie worden niet aangegeven of geregistreerd in de landbouwgebieden van Nigeria.

Vluchten na een moordpoging is geen overdrijving maar een logische reactie. Het feit tijdelijk een vluchteling te zijn in Lagos om daarna het land te verlaten toont aan dat dit getuigt van een gedrag dat samenvalt met een daadwerkelijk gevoel van een reëel gevaar.

De betwistingen inzake grondbezit worden dikwijls op een gewelddadige wijze geregeld binnen de traditionele gemeenschappen, vooral indien de chefs (Enogie) hierbij betrokken zijn. De druk op een chef van een stammengemeenschap kan aanleiding geven tot ernstige en systematische bedreigingen. Het CGVS blijft niet voldoende aandacht geschonken te hebben aan deze lokale en culturele context.

Het door M. O. voorgelegde document verdient om verder onderzocht te worden alvorens verworpen te worden als zijnde niet geloofwaardig. Het CGVS verwijt aan de eiser verkeerde inlichtingen verschaft te hebben aangaande zijn reisroute en zijn geheugen blijkt te falen, maar toont niet aan dat hier sprake is van een duidelijke wil om hen om de tuin te leiden. De onsamenhangendheid omhelst niet automatisch een bedrieglijk karakter.

De angst, de schok, het gebrek aan scholing of het feit om slechte raad ontvangen te hebben (vanwege F. » en anderen) rechtvaardigen dan men een aanvrager niet te streng mag veroordelen voor oorspronkelijke fouten en hiaten in zijn relaas.

De Europese rechtspraak heeft reeds de interpretatie van subsidiaire bescherming verder uitgebreid buiten het toepassingsveld van gewapende en uitgebreide conflicten. Zelfs indien het geweld niet algemeen is in de staat Edo, dan kunnen de lokale spanningen en de doelbewuste bedreigingen het terugkeren naar zijn land van oorsprong voor M. O. een persoonlijk gevaar omhelzen.

De RvV beschouwt een blinde geweldpleging, dat een hoge graad bereikt (artikel 48/4, 52 c) Belgische wet), als zijnde een aanleiding tot het teweegbrengen van een ernstige bedreiging jegens eender welke burger enkel en alleen maar omwille van zijn aanwezigheid op het grondgebied [droit.cairn.inf0+11rvvce.be+l Elenaforum.org+ll](mailto:cairn.inf0+11rvvce.be+l Elenaforum.org+ll).

Arrest RvV-CCE (2024) : in een streek die gekarakteriseerd wordt door een blinde geweldpleging, loopt elke burger die daarvan afkomstig is een daadwerkelijk risico, zonder de nood aan een verder onderzoek euaa.europa.eu+2rvv-cce.be+2rvv-cce.be+2.

Indien het geweld in de landbouwgebieden van Edo van een dergelijk niveau is, dan wordt M. O., in zijn hoedanigheid als burger die teruggekeerd is naar deze streek, blootgesteld aan een gelijkaardig gevaar.

De ondergane agressie in de landbouwgebieden tussen de traditionele stammen kunnen dit alleen maar staven en rechtvaardigen.

Volgens de Europese rechtspraak en CNDA kan de subsidiaire bescherming als toepasbaar worden beschouwd zelfs bij ontstentenis van een formeel gewapend conflict indien het lokale geweld een gevaar uitmaakt voor de personen aldaar lacimade.org+14cnda.fr+14rvvce.be+141acimade.org+14euaa.europa.eu+1

Ojournals.openedition.org+10.

- CNDA 29 juni 2021 : toegeving dat een Nigeriaan slachtoffer is van geweldplegingen die niet noodzakelijk voortspuiten uit een gewapend conflict cnda.fr+1cnda.fr+l.
- Directive Qualif. UE, art. 15.c: de ernstige bedreiging jegens een burger, veroorzaakt door een blinde geweldpleging verbonden aan een intern conflict, noopt tot bescherming asylumlawdatabase.eu+14euaa.europa.eu+14elenaforum.org+14.

In dit geval werpt de eiser de onmogelijkheid op van de overheid van zijn land om hem te beschermen voor zijn oom, een plaatselijk stamhoofd. Hij werpt eveneens de doodsbedreigingen op en de risico's op mishandelingen. Deze elementen nemen het karakter aan van een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en het artikel 48/3.

Weilnu, uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat de eisende partij wel degelijk pogingen heeft ondernomen om zijn aanvraag met verklaringen te staven en bovendien blijken deze samenhangend en geloofwaardig te zijn. Overigens, indien de door de eiser opgeworpen middelen niet van die aard zouden zijn om alle zwemen van twijfel weg te werken in zijn relaas, dan heeft uw raad reeds geoordeeld dat, in dergelijke omstandigheden eigen aan de zaak, het voldoende zou zijn indien er voldoende aanwijzingen voorhangen zijn die de gegrondheid van de zaak aantonen en getuigen van de vrees van deze laatste om blootgesteld te worden aan vervolgingen in het geval van een terugkeer naar zijn land van oorsprong en aldus geniet hij van het voorrecht van de twijfel.

Het CGVS kan redelijkerwijze geen risico uitsluiten aangaande het oplopen van ernstige schade aan zijn fysieke en mentale integriteit in het geval van een terugkeer naar Nigeria.

Derhalve, zolang de voorwaarden tot het erkennen van het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire bescherming verenigd zijn kunnen wij gewagen dat het CGVS een duidelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door de aanvraag op een veralgemeende wijze te verwerpen zonder rekening te houden met het artikel 48/4 als een alternatieve basis voor het verkrijgen van bescherming.

Inzake de vrees voor vervolging of de redenen om een vervolging te vrezen, oordeelt het UNHCR dat wat een gegronde vrees voor een vervolging uitmaakt zal afhangen van de bijzondere omstandigheden van elk individueel geval. De vervolging kan betrekking hebben op ernstige schendingen van de mensenrechten, met inbegrip van de doodsb bedreigingen of de vrijheidsberoving alsmede andere vormen van ernstige schendingen. Het is aangewezen om rekening te houden met de bijzondere omstandigheden in elk geval, met inbegrip van de meningen, de gevoelens en de psychologische structuren van de asielaanvrager alsmede zijn gezinsleven.

Het UNHCR wijst er verder ook nog eens op dat « een schending van een recht op leven, niet noodzakelijk betrekking moet hebben op het ontriefen van het recht op leven of het recht om niet blootgesteld te worden aan foltering en dit zal altijd als een vervolging kunnen opgevat worden. Desalniettemin kan het noodzakelijk blijken om te onderzoeken of andere vormen van mishandelingen die een asielaanvrager vreest te moeten ondergaan, als vervolgingen kunnen beschouwd worden op zich of op een cumulatieve wijze.

Zoals de Handleiding van het UNHCR benadrukt, is de vraag die gesteld moet worden of andere nadelige handelingen of bedreigingen dergelijke handelingen uitmaken die als vervolgingen kunnen beschouwd worden. Dit zal afhangen van de omstandigheden in elk geval afzonderlijk ». Dit noodzaakt een beoordeling die niet alleen maar betrekking heeft op de objectieve feiten van de zaak maar eveneens op de subjectieve elementen zoals « de meningen en de gevoelens van de betrokkene » (paragraaf 52) ».

Daaruit volgt dat indien men overgaat tot het onderzoeken van een beroepschrift ingediend op grond van het artikel 39/2, S 1 van de wet van 15 december 1980 de Raad gehouden is de wet op een dermate wijze te interpreteren dat zij tegemoet zou komen aan de vereisten van een volledig onderzoek ex nunc voortspuitend uit het artikel 46, 3, van de Richtlijn 2013/32/UE.

Overigens verplicht de motiveringsverplichting de Commissaris-generaal niet tot het aantonen van het voorhanden zijn van eventuele leugenachtige of tegenstrijdige verklaringen, maar wel tot het uiteenzetten van de redenen waarom de aanvrager hem niet overtuigd heeft waarom hij met recht en rede vreest om vervolgd te zullen worden of een daadwerkelijk risico loopt om ernstige inbreuken op zijn integriteit te ondergaan indien hij teruggestuurd zou worden naar zijn land van oorsprong. Tenslotte, bij elk geval waar een twijfel voorhanden is aangaande de daadwerkelijkheid van welbepaalde feiten of de oprechtheid van de aanvrager, dan kan het uiten van deze twijfel geen vrijstelling uitmaken tot het opstarten van een verhoor in fine aangaande het bestaan van een vrees om vervolgd te zullen worden of het lopen van een risico om ernstige schendingen te ondergaan die voldoende gestaafd zouden kunnen worden, ongeacht deze twijfel, met deze elementen uit de zaak, die overigens, voor vanzelfsprekend kunnen beschouwd worden.

Wat de subsidiaire bescherming betreft: Zelfs indien het CGVS besluit tot het ontbreken van gegevens inzake een algemeen gewapend conflict in de Staat Edo, dan verwaarloost zij toch de individuele bedreigingen die op de eiser wegen. De subsidiaire bescherming is eveneens van toepassing op dit soort situaties. De Staat Edo, alhoewel ogenschijnlijk stabiel van aard, wordt gekenmerkt door gewelddadige conflicten voor grondbezit, maar die maar weinig aandacht krijgen in de media, in het bijzonder omdat zij betrekking hebben op traditionele stamverbanden, zoals de Enogie.

De agressie waarvan M. O. het slachtoffer was in de betwisting aangaande zijn plantage vormt een ernstige individuele bedreiging. Het begrip vervolging vereist niet noodzakelijkerwijze de betrokkenheid van de staat of gewapende groepen. Zij kan voortspuiten van andere daders die niet van de staat afhankelijk zijn indien de staat zelf niet bij macht is om bescherming te bieden. De Staat Edo wordt gekenmerkt door een algemene niet-officiële staat gebonden gewelddadigheid die voldoende ernstig is om een bescherming te rechtvaardigen.

De RVV geeft toe dat de subsidiaire bescherming gegrond kan worden op een blinde gewelddadigheid die een dergelijk niveau bereikt dat een burger er een risico loopt "omwille van het enkele feit van zijn aanwezigheid aldaar op het grondgebied» (artikel L. 512-1 C.d.E.S.E.A.)stradalex.com+11 conseil-etat.fr+11 rvv-cc.be+ 11.

Het Arrest no 323.844 (24 maart 2025) heeft erkend dat, met betrekking tot Nigeria, er sprake is van een « daadwerkelijk risico van ernstige inbreuken» gegrond op de lokale veiligheidssituatie stradalex.com, Het Arrest no 308 627 (20 juni 2024) verleent eveneens een dergelijke bescherming door te verwijzen naar het artikel 48/4 van de wet van 1980stradalex.com+7stradalex.com+7rvvcc.be+7. Het Arrest van 23 juli 2021 van het CNDA heeft de subsidiaire bescherming toegekend aan een Nigeriaanse vrouw uit de Staat Edo, buiten het traditionele kader van de seksuele discriminatie, met overweging van de collectieve bedreigingen jegens haar persooncnda.fr+2cnda.fr+21exbase.fr+2.

Deze beslissingen tonen aan dat het risico verbonden kan zijn aan de traditionele niet-officiële daders, zoals plaatselijke netwerken of stamhoofden, zonder dat men gewag dient te maken van een veralgemeend gewapend conflict. De moordpoging ondergaan in mei 2023 verstevigt alsnog deze veronderstelling. Het komt dus aan het CGVS toe om aan te tonen dat het gevaar niet permanent van aard is, wat hier niet het

geval is. De situatie van M. O. kadert zich ten volle in deze context: geschillen om grondbezit, bedreigingen vanwege een stamhoofd alsmede geweldplegingen in de landbouwgebieden.

Het Arrest no 313.783 (1 oktober 2024) benadrukt de noodzaak van een persoonlijk verband tussen de aanvrager en de situatie van geweldpleging in zijn streek van oorsprong stradalex.com+ 1 dial.uclouvain.be+ l.

M. O. bewijst dit verband: hijzelf werd bedreigd en aangevallen en geen denkbeeldig persoon.

Een ernstig niet staat gebonden gewelddadige situatie brengt de verantwoordelijkheid van de staat in het gedrang indien deze haar burgers niet doelmatig kan beschermen (Richtlijn QE 2011/95/UE). Welnu, Nigeria, met name in de landbouwgebieden van Edo biedt geen doeltreffende bescherming aan de inwoners tegen niet-officiële daders die zeer machtig zijn (traditionele stamhoofden). Dit gebrek aan bescherming is een legitieme rechtvaardiging voor het bekomen van subsidiaire bescherming.

Zelfs indien het conventionele statuut wordt betwist erkent de RVV dat de subsidiaire bescherming een autonoom beschermingsnet biedt, niet onderworpen aan de erkenning van het vluchtelingenstatuut conseil-etat.fr+lrvv-cc.e.be+1 rvv-cc.e.be+51 exbase.fr+5 droitsquotidiens.be+5 In het geval van het verwerpen van het vluchtelingenstatuut, blijft het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming ten volle mogelijk, rekening houdende met de opgelopen risico's.

De RVV erkent een vermoeden van gevaar indien een ernstige geweldpleging zich heeft voorgedaan en gestaafd wordt waardoor het CGVS verplicht zal zijn om te bewijzen dat dit risico niet voorhanden (artikel 48/7 wet 1980) stradalex.com+5 cnda.fr+5 cnda.fr+5 droitsquotidiens.be+2 dial.uclouvain.be+2 rvv-cc.e.be+2.

Alsmede, gelet op de elementen die hieraan voorafgaan, blijkt dat een nieuw onderzoek naar de geloofwaardigheid van de feiten en het risico op vervolging waaraan de eiser onderhevig is, noodzakelijk is omwille van de toestand van blind geweld in Nigeria. De vrees die daardoor verwekt wordt door de eiser moet op een doeltreffende wijze hiermee in verband gebracht worden opdat de tegenpartij niet het risico zal teweegbrengen op het laten ondergaan van de eiser aan mishandelingen die verboden zijn in de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Zij verzoekt derhalve om het verkrijgen van het voordeel van subsidiaire bescherming en verklaart het risico te lopen om het slachtoffer te worden van de doodstraf in het geval van een terugkeer naar zijn land. Hij verzoekt de bevoegde raad om: hoofdzakelijk, hem de hoedanigheid van het vluchtelingenstatuut toe te kennen alsook het statuut van subsidiaire bescherming en in bijkomstige mate, de aangevochten akte te willen annuleren."

3.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met landeninformatie omtrent de veiligheidssituatie in Nigeria: een artikel van 30 oktober 2024 van vanguardngr.com, een artikel van 20 november 2024 van pressreader.com, een artikel van 24 oktober 2024 van pmnewsnigeria.com, een artikel van 8 november 2024 van guardian.ng, een artikel van 15 januari 2025 van afripost.ng, een artikel van 18 februari 2025 van guardian.ng, een artikel van 3 maart 2025 van punchng.com, een artikel van 5 maart 2025 van guardian.ng, een artikel van 17 maart 2025 van nigerianobservernews.com, een artikel van 10 maart 2025 van dailypost.ng, twee artikelen van 23 augustus 2025 van saharareporters.com, een artikel van 10 juli 2025 van amnesty.org.ng, een artikel van 28 mei 2025 van amnesty.org.ng, een artikel van 7 mei 2025 van thepostcard.org en een artikel van 17 april 2025 van vanguardngr.com.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker moet allereerst de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Van een verzoeker om internationale bescherming wordt verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. In zoverre verzoeker zijn misleidende en tegenstrijdige verklaringen wenst te verschonen door te wijzen op de slechte raad die hij heeft gekregen, merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen aflegde, zijn manier van handelen niet kan vergoelijken. Verzoeker werd bij aanvang van de procedure immers aangemaand de waarheid te vertellen en werd gedurende de procedure bovendien bijgestaan door een advocaat. Verzoeker is dan ook zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. De Raad is bovendien van oordeel dat van iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Het manifest misleidend karakter van verzoekers initiële verklaringen doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verder kan los van de vaststelling dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard kan gaan met enige mate van stress, van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van zijn relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit zijn land van herkomst. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval. Verzoeker kan evenmin wijzen op een taalbarrière.

De Raad wijst erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Uit de notities van persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker de tolk verstond (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3). Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker opgeworpen taalproblemen evenmin een verklaring kunnen vormen voor zijn tegenstrijdige verklaringen.

In zoverre verzoeker zich beroept op zijn beperkte scholing wijst de Raad erop dat ook van een persoon met beperkte scholing mag worden verwacht dat deze kan antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire vragen omtrent de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

Gelet op voorgaande vaststellingen werpt verzoeker geen ander licht op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing die hier als hernomen worden beschouwd.

Voor zover verzoeker nog verwijst naar zijn gezinsleven en zijn "*psychologische structuren*", maar hier verder niet op ingaat, maakt hij daarmee evenmin een geponde vrees voor vervolging aannemelijk.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024).

Uit de toelichting van het verzoekschrift en de aanvullende nota blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de beoordeling van de bestreden beslissing niet meer actueel zou zijn.

Voor burgers in de deelstaat Edo bestaat actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP